Advent - Primer diumenge

Per LlorencP el dl., 22/11/2021 - 10:30

Jr 33,14-16
1Te 3,12-42
Lc 21,25-28.34-36

Comencem avui el nou any litúrgic, i el cicle de les 4 setmanes d'Advent. Un temps de conversió i d'aturar-nos per re-examinar la nostra vida i de reconduir allò que tenim una mica com 'despistat' o 'desorientat', per tornar a posar el nostre centre d'atenció en el Senyor que ve.

Potser ens ve el pensament de dir-nos: 'un altre cop hem de tenir un temps per revisar com estem?' o encara: 'però si jo ja vaig fent, què més volen?'...

Sí, potser en el bell mig d'aquest primer trimestre del curs ens costa pensar en la necessitat de fer com una aturada per a veure on estic i com estic. Però l'Església, amb la saviesa acumulada amb els segles, ens recorda que sí, que és important fer un parell d'aturades interiors l'any (ara i per Quaresma) per examinar la nostra vida i el nostre cor. Ja ho diu sant Pau: vosaltres ja aneu fent, i tant… però us convido a avançar encara més.

Avui les lectures ens conviden, potser, a fixar la nostra atenció en tres aspectes de la nostra vida:

1) Com estic de confiança?

2) Com estic d'esperança?

3) Com estic d'estimació 'concreta i pràctica'?

Veiem-les una a una en un moment amb més calma…

1) Com estic de confiança?

A vegades a la vida, i a mesura que ens fem més grans, veiem que les coses no són sempre fàcils ni venen donades de manera sempre agradable. Passem a la vida moments difícils, moments on sembla que les coses se'ns vinguin a sobre d'una manera que ens fa 'perdre peu', que ens pot donar vertigen o inseguretat. Com diu l'evangeli ben plàsticament, hi ha moments on sembla que, fins i tot, els estels trontollin…

Però en front això Jesús ens diu, de manera ben sobtant i valenta: "alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats".

Avui, doncs, se'ns convida a convertir-nos. Sí, a convertir-nos per guanyar confiança en el Senyor de la vida, que sempre, ens ho ha promès, ens acompanyarà. No ens ha de fer treure totes les dificultats de manera prodigiosa -això seria una de les temptacions que va patir Jesús mateix!-, però sí ens farà costat i ens ajudarà a 'mantenir-nos drets' en aquests moments difícils.

Senyor, augmenta'ns la confiança que tu mai ens abandonaràs, que tu sempre seràs al nostre costat. Al vostre costat, no em podria perdre...

2) Com estic d'esperança?

Però les lectures d'avui no ens conviden només a confiar per resistir els embats de la vida. Ens conviden a més. Ens conviden a ser persones d'esperança. Ens conviden a no defallir en l'esperança. En els moments més erms el Senyor ens recorda aquestes paraules: "compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat". Sí, en els moments on tot sembla impossible, el Senyor ens parla d'esperança: faré néixer un plançó bo… quan tot sembla ressec i impossible, el Senyor manté les seves promeses: "faré sorgir una vida nova allà on tot semblava sense sortida."

Potser també nosaltres, en aquest Advent, ens podem convertir de les nostres desesperances. El Senyor sempre ens recorda que ell pot obrir vies inesperades a la vida, a una vida nova. Potser en aquest Advent el Senyor ens convida a convertir-nos per fer de nosaltres persones d'esperança.

Senyor, augmenta'ns la nostra esperança en la teva capacitat de fer sorgir nova vida i noves possibilitats allà o nosaltres no hi veiem res…

3) I finalment les lectures ens porten a plantejar-nos una tercera pregunta: com estic d'estimació 'concreta i pràctica'?

Sí, la pregunta és pertinent, perquè potser estem passant per la vida en aquell pla 'qui dies passa anys empeny', sense acabar de decidir-nos a expressar i concretar la crida a estimar que sentim i que l'Evangeli tan insistentment proclama…

La segona lectura ens diu això, que podem deixar ressonar en aquest temps d'Advent: "que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom". I un amor que, com diu sant Ignasi, no s'ha de posar tant en les paraules, sinó en els actes, s'ha de concretar i fer ben real…

Potser en aquest Advent el Senyor ens convida a trobar maneres d'aprofundir la nostra manera de viure i expressar l'estimació a les persones, als altres, i a veure com ho podem concretar en la nostra vida concreta i del dia a dia.

Senyor, augmenta'ns la nostra capacitat d'estimar i de fer present en la nostra vida maneres concretes i noves de manifestar el nostre amor.

Que així sigu

ETIQUETES
CONVERSIÓ CONFIANÇA ESPERANÇA AMOR